

Η αναγκαιότητα ενός πλαισίου πνευματικής λύσης του Γάμου

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=91829>]

Η ποιμαντική ανάγνωση των Ιερών Κανόνων οδηγεί τελικά στο συμπέρασμα πως το πνευματικό επιτίμιο που αυτοί προβλέπουν πρέπει να γίνεται αντιληπτό από τους πιστούς όχι ως τιμωρία, αλλά ως συνέπεια, που προκαλεί η έξη τους στην αμαρτία και η εγωιστική απομάκρυνσή τους από το θέλημα του Θεού. Σήμερα γίνεται αποδεκτό από τις σύγχρονες συμπεριφοριστικές θεωρίες πως οι κανόνες που διέπουν τη λειτουργία της σχολικής τάξης είναι πιθανό να τηρηθούν μόνο στην περίπτωση που μεταξύ των άλλων, γίνονται κατανοητοί από τους μαθητές, και εξασφαλίζεται τόσο η συναίνεσή τους ως προς την σκοπιμότητα εφαρμογής τους, όσο και η συνεχής ενθάρρυνση τους για την απρόσκοπτη τήρησή τους^[33].

Στα παραπάνω πλαίσια γίνεται κατανοητή και η ανάδειξη εκ των Ιερών Κανόνων

της διακριτικής ευχέρειας του ποιμένα για την κατ' ακρίβειαν ή κατ' οικονομία εφαρμογή τους^[34]. Η Εκκλησία και οι πνευματικοί πατέρες οικονομούν τα πράγματα με γνώμονα το σεβασμό του αυτεξουσίου, τη σωτηρία του ανθρώπινου προσώπου, αλλά και το ευαγγελικό πνεύμα, εφαρμόζοντας τους Ιερούς Κανόνες άλλοτε με ακρίβεια και άλλοτε με μια πρόσκαιρη, περιορισμένη και έλλογη εφαρμογή της, η οποία ωστόσο δεν παρεκκλίνει ποτέ από το πνεύμα του κανόνα. Η κατ' ακρίβεια και κατ' οικονομία εφαρμογή των Ιερών Κανόνων στην περίπτωση της ιεροκανονικής αντιμετώπισης της μοιχείας δικαιώνεται πλήρως στην περίπτωση του 4^{ου} Κανόνα του αγίου Γρηγορίου Νύσσης^[35]. Εκεί η αντιμετώπιση και θεραπεία του παραπτώματος της μοιχείας συναρτάται με τη διάθεση μετάνοιας του αμαρτωλού, παράμετρος η οποία αποδεικνύει την ενεργοποίηση της επανόδου του στο καλό και την οποία οφείλει να λαμβάνει πάντα υπόψη του ο πνευματικός πατέρας για της επίσπευση του χρόνου παραμονής του μοιχού στις διάφορες βαθμίδες μετάνοιας.

4. Η αναγκαιότητα θεσμοθέτησης ενός διαφορετικού πλαισίου πνευματικής λύσης των Γάμων.

Η εξοικείωση των χριστιανών με το περιεχόμενο και τη θεολογική σημασία των Ιερών Κανόνων θα απέβλεπε στη διαμόρφωση και καλλιέργεια του χριστιανικού κριτηρίου θεμελίωσης του χριστιανικού γάμου των μελλονύμφων. Ωστόσο, συμπληρωματικά αυτών των ποιμαντικών δράσεων, που θα λειτουργούσαν καταλυτικά για την αύξηση της πνευματικής ωριμότητας των Χριστιανών, η ποιμαίνουσα Εκκλησία οφείλει σε δεύτερο χρόνο να θεσμοθετήσει ένα διαφορετικό ποιμαντικό πλαίσιο πνευματικής λύσης του γάμου, το οποίο θα ήταν συνεπέστερο στην προοπτική της εφαρμογής των Ιερών Κανόνων κατά την σύγχρονη εποχή. Μ' αυτόν τον τρόπο η Εκκλησία θα μεταβίβαζε στο ποίμνιο της το ηχηρό μήνυμα πως το αίτημα κάποιων Χριστιανών για παροχή διαζυγίου υπερβαίνει μια απλή γραφειοκρατική διαδικασία, δεν γίνεται αβασάνιστα αποδεκτό, αλλά τουναντίον αξιολογείται με πνευματικά κριτήρια, που απορρέουν από τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής και το ιεροκανονικό πλαίσιο λειτουργίας της Εκκλησίας.

Η κατά το πρότυπο της Εκκλησίας της Κύπρου θεσμοθέτηση της ποιμαντικής απόπειρας συδιαλλαγής και συμφιλίωσης των συζύγων, αντί της αυτόματης και αυτονόητης πνευματικής λύσης του, θα έδινε στους ποιμένες την ευκαιρία ποιμαντικής παρέμβασης στην προοπτική της αποτροπής πολλών διαζυγίων^[36]. Σήμερα, γίνεται παραδεκτό και ομολογείται από τους εμπλεκόμενους σε υποθέσεις διαζυγίων δικηγόρους, πως αιτίες που φαντάζουν από ασήμαντες έως αστείες είναι ικανές να οδηγήσουν σε ρήξη πολλά ζευγάρια. Έχουν καταγραφεί απίστευτα περιστατικά στα οποία, η σύζυγος χωρίζει επειδή δεν δέχεται να έχει κλειδί του

σπιτιού της η πεθερά της, γιατί ο σύζυγος ροχαλίζει, γιατί η σύζυγος είναι τόσο όμορφη που ο άνδρας της ζηλεύει υπέρμετρα χωρίς λόγο, επειδή η σύζυγος ήταν μανιακή με την καθαριότητα, άλλο ζευγάρι οδηγήθηκε στις δικαστικές αίθουσες γιατί μπήκε ανάμεσά τους ο υπολογιστής» και άλλα πολλά^[37].

Η ποιμαντική αξιολόγηση όλων των παραπάνω οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η παροχή διαζυγίου για ασήμαντους λόγους ή μικροεγωισμούς πιθανόν να αποφεύγονταν, αν η νομική διαδικασία αποτροπής διαζυγίων ενισχύονταν αποφασιστικά από την παροχή μιας ποιμαντικής συμβουλευτικής προσέγγισης τέτοιου είδους προβλημάτων, τα οποία οι σύζυγοι ελλείπει μιας οργανωμένης οικογενειακής αγωγής δυστυχώς δεν διδάχτηκαν ποτέ να επιλύουν. Σύμφωνα με το προτεινόμενο ποιμαντικό πλαίσιο αντιμετώπισης ενός επικείμενου διαζυγίου, κατόπιν της γνωστοποίησης από έναν εκ των συζύγων της πρόθεσής του για λύση του γάμου του, ο επιχώριος επίσκοπος θα ανέθετε σε εντεταλμένο κληρικό την απόπειρα συνδιαλλαγής και συμφιλίωσης του συγκεκριμένου ζευγαριού σε εύλογο χρονικό διάστημα. Η αυτοπρόσωπη προσέλευση των συζύγων στη διαδικασία θα ορίζονταν απαραίτητη, προκειμένου να έχουν στη συνέχεια το δικαίωμα υποβολής αιτήσεως για Πνευματική Λύση του Γάμου και κατ' επέκταση τέλεσης νέου εκκλησιαστικού Γάμου. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας ο ποιμένας θα επιχειρούσε να αναδείξει, να διερευνήσει και να αξιολογήσει τις διαφωνίες των συζύγων. Θα είχε την ευκαιρία να εχισχύσει τον πολλές φορές ανύπαρκτο δίαυλο επικοινωνίας μεταξύ των συζύγων και της ποιμαίνουσας Εκκλησίας και να διαλεχθεί μαζί τους με νηφαλιότητα και καταλλαγή.

[Συνεχίζεται]

[33] Γι' αυτό το λόγο είθισται να συνάπτεται ένα συμβόλαιο μεταξύ των δασκάλων και των μαθητών του, το οποίο αποσαφηνίζει το πλέγμα των κοινώς αποδεκτών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των δύο μερών. Η διεργασία συμβολαίου για τις σχέσεις στη σχολική τάξη είναι μια συμφωνία αφενός μεταξύ του δασκάλου και μαθητών, και αφετέρου των μαθητών μεταξύ τους. Απαιτεί πλαίσιο που ευνοεί την δημιουργία ενός συγκινησιακού κλίματος ασφάλειας και εμπιστοσύνης ανάμεσα στο δάσκαλο και τους μαθητές και επί τη βάση της ενθάρρυνσης τήρησης συγκεκριμένων μοντέλων συμπεριφοράς κατά την εφαρμογή των κανόνων, τα οποία αποτελούν καρπό συμφωνίας μεταξύ δασκάλου και μαθητών, επιτυγχάνεται η εξέλιξη της παιδαγωγικής διαδικασίας και η πάταξη της παραβατικότητας : Taylor G., MacKenney L., *Improving Human Learning in the Classroom: Theories and Teaching Practices*, Plymouth 2008, σσ. 32-33.

[34] π. Καλλιακμάνης Β., *Εκκλησιαστική Ακρίβεια και Οικονομία Β', Ποιμαντική Εφαρμογή των Ιερών Κανόνων*

, <http://www.pemptousia.gr/2012/12/%CE%B5%CE%BA%CE%BA%CE%BB%CE%B7%CF%83%CE%B9%CE%B1%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%AF%CE%B2%CE%B5%CE%B9%CE%B1-%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BC%CE%AF%CE%B1-%CE%B2/>.

[35] «.....Επί δε των σπουδαιότερα κεχρημένων τη επιστροφή και τω βίω δεικνύντων την προς το αγαθόν επάνοδον, έξεστι τω οικονομούντι προς το συμφέρον τη εκκλησιαστική οικονομία συντεμείν τον χρόνον της ακροάσεως και τάχιον εις επιστροφήν αγαγείν· και πάλιν και τούτον συντεμείν τον χρόνον και τάχιον αποδούναι την κοινωνίαν, όπως αν τη εαυτού δοκιμασία εγκρίνοι την του θεραπευομένου κατάστασιν. Ωσπερ γαρ το τοις χοίροις ρίπτειν τον μαργαρίτην απείρηται, ούτω το αποστερείν του τιμίου μαργαρίτου τον ήδη άνθρωπον, δια της καθαρότητός τε και της απαθείας γενόμενον, των ατόπων εστί.....»: Ακανθόπουλος Π., όπ. παρ. σσ. 624-625.

[36] Βλ. σχ. άρθρον 87ον και 88ον του Καταστατικού Χάρτη της Εκκλησίας της Κύπρου :

http://www.churchofcyprus.org.cy/documents/KATASTATIKO_KAThAREYOYSA.pdf.

[37]<http://www.inewsgr.com/0/apisteftes-istories-diazygion-pou-fthanoun-sta-ellinika-dikastiria—chorizoun-gia-ta-gemista-ti-skoni-tin-pethera-ta-roz-vinteo.htm>.